

मूलाधातादिः। अस्य चिकित्सा यथा,—
 “निदिग्धिकायाः खरसं पिबेत् कुडुवसन्मितम्।
 मूत्रदोषहरं कल्कमथवा चौत्रसंयुतम् ॥”
 “अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मूत्रदोषे क्रमं हितम्।
 स्नेहस्रोतोपपन्नानां हितान्तेषु विरेचनम् ॥
 ततः संयुद्धदेहानां हितान्तेषु विरेचनम् ॥”
 “चौत्रार्द्रपात्रं दत्त्वा तु पात्रान् चौरसर्पिणोः।
 स्वयङ्मुखाफलैश्च तथैव चुरकस्य च ॥
 पिप्पलीचूर्णसंयुक्तमर्द्धभागं प्रदापयेत्।
 एतदेकमथानीय खजेनाभिप्रमथयेत् ॥
 तस्य पाणितलं चूर्णं लीढा चौरं ततः पिबेत्।
 एतत्सर्पिः प्रयुज्जानः शुद्धदेहो नरः सदा ॥
 मूत्रदोषान् जयेत् सवर्णान्वयोः सुदुर्जयान्।
 जयेत् शोणितदोषांश्च बन्धा गर्भं लभेत् च।
 नारी चैतत् प्रयुज्जाना योनिदोषात् प्रमुच्यते ॥”
 इत्युत्तरतलेष्टपञ्चाशत्तमेऽध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥
 मूत्रनिरोधः, पुं, (मूत्रस्य निरोधः। यद्वा मूत्रं
 निरुण्हीति। रुध् + अण्।) मूत्रप्रतिबन्धक-
 रोगविशेषः। अस्य चिकित्सा यथा,—
 “पित्तं वै मालतीमूलं श्रीशृङ्गाकाले समाहृतम्।
 साधितं क्वागदुग्धेन पीतं शर्करयान्वितम्।
 हरेन्मूत्रनिरोधश्च हरेद्दे पाण्डुशर्कराम् ॥”
 इति गारुडे १६१ अध्यायः ॥

(चिकित्सान्तरं यथा,—
 “तेलेन पद्मिनीकन्दं यकगोमूत्रमिश्रितम्।
 पिबेन्मूत्रनिरोधे तु सतीव्रवेदनान्विते ॥”
 इति हारीते चिकित्सितस्थाने त्रिंशेऽध्याये ॥)
 मूत्रपतनः, पुं, (मूत्रस्य पतनमस्मात् पुरीष-
 निरोधकरणादस्य सततमूत्रपतनान् तथा-
 त्वम्।) गन्धमार्जारः। इति राजनिर्घण्टः ॥
 मूत्रपुटं, स्त्री, (मूत्रस्य पुटम्।) नाभेरधो भागः।
 यथा,—

“नाभेरधो मूत्रपुटं वस्तिर्मुत्राश्रयोऽपि च।”
 इति हेमचन्द्रः। ३। २७० ॥
 मूत्रफला, स्त्री, (मूत्रं मूत्रवर्द्धनं फलं परिणमन-
 मस्याः।) कर्कटी। चपुषी। इति राजनिर्घण्टः ॥
 (कर्कटीचपुषीशब्दयोरस्या विषयो ज्ञेयः ॥)
 मूत्रलं, स्त्री, (मूत्रं लाति आदत्ते वर्द्धयतीत्यर्थः।
 ला + कः।) चपुषम्। इति शब्दचन्द्रिका ॥
 मूत्रवर्द्धके, त्रि ॥ (यथा, सुश्रुते। मूत्र-
 स्थाने। ४५ अः।

“जाखवो बह्निन्यन्दस्तुवरो वातकोपनः।
 तीक्ष्णः सुरासवो हृद्यो मूत्रलः कफवातशुत् ॥”
 मूत्रला, स्त्री, (मूत्रल + टाप्।) कर्कटी। इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥ बालुकी। इति राजनिर्घण्टः ॥
 मूत्रापातः, पुं, (मूत्रस्याधातो निरोधो येन।)
 प्रसवरोधप्रकारोऽयम्। अथ मूत्राधातस्य
 विप्रकृत्य सन्निवृत्त्य निदानं संख्याच्छाह।
 “प्रायोमूत्रविधातादेनांतकुण्डलिकादयः।
 जायन्ते कुपितेर्दोषैर्मूत्राधातास्त्रयोदश ॥”
 मूत्रविधातादेरित्याद्यशब्देन पुरीषशुक्रादिवैग-
 विधातानां रूक्षाशनादीनाञ्च ग्रहणम्। मूत्र-

विधातादेः कुपितेर्दोषैरित्यन्वयः। ननु मूत्र-
 कृच्छ्रमूत्राधातयोः को भेदः। उच्यते। मूत्र-
 कृच्छ्रे कृच्छ्रमधिकं विवृत्योऽल्पः। मूत्राधाते तु
 विवृत्यो बलवान् कृच्छ्रमल्प इत्यनयोर्भेदः ॥*॥
 वातकुण्डलिकाया निदानं संप्राप्तिं लक्ष्य-
 चाह।

“रौक्ष्यादिगविधाताद्वा वायुर्वस्त्वौ सवेदनः।
 मूत्रमाविश्य चरति विगुणः कुण्डलीकृतः ॥
 मूत्रमल्पमथवा सरजं संप्रवर्त्तते।
 वातकुण्डलिकां तान् वाधिं विद्यात् सुदा-
 रणम् ॥”

रौक्ष्यात् कायस्य। वेगविधातात् मूत्रादि-
 वेगनिरोधात् आविश्य प्रावृत्य रौक्ष्यादिभि-
 र्वेगविधातादिभिश्च विगुणो दुष्टः कुण्डलीकृतो
 वायुर्वस्त्वौ मूत्राश्रये चरति प्रतिधावति
 आवहत्वाद्भ्रमंस्तिष्ठति इत्यर्थः। वात्यावत्।
 मूत्रमिति तस्मान्मूत्रमल्पमल्पं सत्यं प्रवर्त्तते।
 तद्वाधिं वातकुण्डलिकामाहुः। सुदारणम्।
 मारणात्मकत्वात् ॥ १ ॥ * ॥ अष्टीलामाह।

“आध्यापयन् वस्तिगुदं रुद्धा वातश्चलोन्नताम्।
 कुर्वात्तौत्रार्त्तमष्टीला मूत्रविश्लार्गरोधिनीम् ॥”
 वातः वस्तिगुदं रुद्धा अर्थात् तदन्तर्गतं मूत्रं
 मलश्च निरुध्य वस्तिगुदं वस्तिं गुदश्च आधा-
 पयन् आधानं कुर्वन् अष्टीलां ष्टीलातुल्यां
 वाधिं कुर्वात्। चलोन्नतां चलां उन्नताञ्च ॥२॥
 वातवस्तिमाह।

“वेगं विधारयेद्यस्तु मूत्रस्याकुण्डली नरः।
 निरुण्हीति सुखं तस्य वस्तिर्वस्तिगतोऽनिलः ॥
 मूत्रसङ्गो भवेत्तेन वस्तिकुचिनिपीडितः।
 वातवस्तिः स विज्ञेयो वाधिः कष्टप्रसाधनः ॥”
 अकुण्डली मूत्रः। तस्य पुरुषस्य वस्तिमुखं
 निरुण्हीति वस्तिगतो वायुः। तेन वायुना
 मूत्रसङ्गो मूत्रविधातो भवति वस्तिकुचिनिपी-
 डित इति वस्ती कुचौ च निपीडितः संपी-
 डितो वायुरिति सम्बन्धः ॥३॥ मूत्रातीतमाह।
 “चिरं धारयते मूत्रं त्वरया न प्रवर्त्तते।
 मेहमानस्य मन्दं वा मूत्रातीतः स उच्यते ॥”
 मेहमानस्य मूत्रसुत्थजतः। मन्दं वा अल्पं
 वा ॥ ४ ॥ * ॥ मूत्रजठरमाह।

“मूत्रस्य वेगेऽभिहते तदुदावर्त्तहेतुकः।
 अपानः कुपितो वायुरदरं पूरयेद्भृशम् ॥
 नाभेरधस्तादाधानं जनयेत्तीव्रवेदनाम्।
 तं मूत्रजठरं विद्यादधोवस्तिनिरोधनम् ॥”
 तदुदावर्त्तहेतुक इति मूत्रवेगधारणगणितो-
 दावर्त्तनिदानमाधानं कुर्वात्। अधोवस्ति-
 निरोधनं वस्तिरधोदेशे विवन्धकारकम् ॥ ५ ॥
 मूत्रोत्सङ्गमाह।

“वस्ती वायव्यवा नावे मणौ वा यस्य देहिनः।
 मूत्रं प्रवृत्तं सन्धेत सरक्तं वा प्रवाहतः ॥
 खवेच्छनेरल्पमल्पं सरजं वाध नीरुजम्।
 विगुणानिलजो वाधिः स मूत्रोत्सङ्गसंज्ञितः ॥
 नावे मेद्रे मणौ मेहनायगम्यौ सन्धेत निरुहं

स्यात् सरक्तं सत् वा प्रवर्त्तते। प्रवाहत इति
 कण्ठहृदलेन सप्रावृत्तं मूत्रपुरीषवातानामधः
 प्रेरणं प्रवाहनं तेन कुपितेन वायुना वक्ष्यादि-
 भेदात् सरक्तं मूत्रं सवेदित्यर्थः ॥ ६ ॥ मूत्रचय-
 माह।

“रूक्षस्य ज्ञान्तदेहस्य वस्तिस्थौ पित्तमारुतौ।
 मूत्रचयं सरगादाहं जनयेतां तदाह्वयम् ॥”
 ज्ञान्तदेहस्य ज्ञान्तदेहस्य तदाह्वयं मूत्रचय-
 संज्ञम् ॥ ७ ॥ मूत्रयन्त्रिमाह।

“अन्तर्बस्तिमुखे वृत्तः स्थिरोऽल्पः सहसा भवेत्।
 अप्रसरीतुल्यरुग्गम्यन्मूत्रचयः स उच्यते ॥”
 अन्तर्बस्तिमुखे वस्तिमुखस्याभ्यन्तरे अल्पः
 क्षुद्रामलकप्रमाणः। नन्वस्य अप्रसरीया सह को
 भेदः। उच्यते। अप्रसरी क्रमशः सञ्चयेन
 स्यादयन्तु सहसा भवेदिति भेदः। अपरी
 भेदः। अप्रसरीया पित्तादिकं संहन्यते अत्र तु
 रक्तमेव। यत उक्तं तन्नान्तरे।

“रक्तं वातकफादुदुष्टं वस्तिद्वारे सुदारणम्।
 ग्रन्थिं कुर्वात् स कृच्छ्रेण रुहेन्मूत्रं तदा-
 वृतम् ॥” इति ॥

मूत्रशुक्रमाह।
 “मूत्रितस्य स्त्रियं यातो वायुना शुक्रसुप्ततम्।
 स्थानच्युतं मूत्रयतः प्राक् पश्चाद्वा प्रवर्त्तते।
 भस्मोदकप्रतीकाशं मूत्रशुक्रं तदुच्यते ॥”
 मूत्रितस्य मूत्रवेगयुक्तस्य शुक्रं स्थानात् च्युतं
 पश्चाद्वायुना उन्नतं ऊर्ध्वं नीतम्। भस्मोदक-
 प्रतीकाशं भस्मसहितजलसदृशम्। ६ ॥ उष्ण-
 वातमाह।

“आयामाध्यातपैः पित्तं वस्तिं प्राप्यानिला-
 वृतम् ॥

वस्तिं मेद्रे गुदश्चैव प्रदहत् सावयेदधः ॥
 मूत्रं हारिद्रमथवा सरक्तं रक्तमेव वा।
 कृच्छ्रं पुनः पुनर्जनेनोष्णवातं वदन्ति तम् ॥”
 आयामादिविरोधत्वेन सौम्यधातुचयात् तेजो-
 वृद्धा पित्तवृद्धिः स्यात्तत् कुपितं पित्तं असंयुतं
 वस्तिं प्राप्य वक्ष्यादिकं प्रदहत् मूत्रमधः
 सावयेत्। कीदृशं हारिद्रं अथवा सरक्तं
 ईषहोहितम् ॥ १० ॥ मूत्रसादमाह।

“पित्तं कफो द्वावपि वा संहन्येतेऽनिलेन चेत्।
 कृच्छ्रात्मजं तदा पीतं रक्तं श्वेतं घनं वृजेत् ॥
 सरक्तं रीचनाशुच्यूर्ध्वं भवेत्ततः।
 शुष्कं समस्तवर्णं वा मूत्रसादं वदन्ति हि ॥”
 संहन्येते घनीक्रियेते। शुष्कं अल्पं समस्तवर्णं
 उक्तसकलवर्णयुक्तम् ॥ ११ ॥ विडविघातमाह।
 “रूक्षदुर्बलयोर्घातिनोदावृत्तं शुद्धं यदा।
 मूत्रस्रोतोऽनुपद्येत विट्संस्फुटं तदा नरः ॥
 विडगम्यं मूत्रयेत् कृच्छ्राद्विघातं तमा-
 दिशेत् ॥”

उदावृत्तं ऊर्ध्वं नीतं विडगम्यं वा। वाशब्दो-
 र्च योजनीयः ॥ १२ ॥ * ॥ वस्तिकुण्डलमाह।
 “हताब्जकुण्डलायासरभिधातात् प्रपीडनात्।
 संस्थानादस्तिरुद्वृत्तः स्थूलस्तिष्ठति गर्भवत् ॥